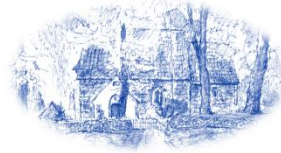
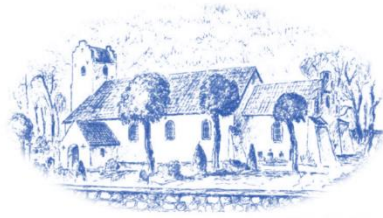

Refleksion

Dover-Alling-Tulstrup Pastorat

Her modtager du refleksionen, som vi tager udgangspunkt i denne dag.
Vi holder gudstjeneste kl. 9.30 i Alling kirke og kl. 11.00 i Dover kirke.

Teksten til 2. søndag efter påske står i
Johannesevangeliet kapitel 10 vers 11-16:

Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde vil sætte sit liv på spil for fårene. En hyrde, der ikke selv ejer fårene, passer dem bare for pengenes skyld og er ikke en rigtig hyrde. Han flygter, så snart han ser ulven komme. Han er ligeglad med fårene, han lader dem i stikken, og ulven går til angreb på dem og spreder dem.

Jeg er den gode hyrde. Jeg kender mine får, og de kender mig, ligesom min far kender mig, og jeg kender ham. Og jeg vil sætte mit liv til for fårene. Jeg har også andre får, der ikke kommer fra denne fold. Dem skal jeg også føre ud, og de vil høre min stemme, så alle fårene bliver til én folk med én hyrde.

Jesus er hyrden og vi er fårene. Det er svært at fortolke søndagens tekst på andre måder. Men hvem vil gerne være et får. Der er et eller andet dumt over fåret. Måske er det Jeppe Aakjærs billede af Ole, der sad på en knold og sang, og stak ud i verden, som kommer til mig: "Fårene står der endnu og glør. Ej, kan bede og får forstå, længslers tog over bølgers blå." Vi kan næsten se det for os; den uldne skabning der går rundt og løfter hovedet i et bræg, som om det ikke kan gøre andet. Jeg kunne tale for mig selv, men jeg tror også jeg taler for det moderne menneske, når jeg siger, at jeg nødtigt vil være fåret. Hellere egenrådige og selvstændig end følgeskab og underlæggelse. Men jeg tror ikke det er dét billede, som Jesus taler ind i denne søndag. For på Jesus tid, og i mange andre samfund, er fårene et statussymbol. Hvis du har får, er du rig. Så i bibelsk forstand er fårene er værdifulde - som et statussymbol.

Så hvis vi er fårene er vi altså værdifulde i Guds øjne. Og samtidig er der en klar rollefordeling. Jesus er hyrden, det er ham, der fører an - det er hans eksempel vi skal følge. "Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde vil sætte sit liv på spil for fårene," siger Jesus. Det er en underlig hyrde der opfører sig sådan - set med menneskelige øjne. Hvad nytte er det til, at hyrden kaster sig for ulvene for fårenes skyld? Spørgsmålet bliver ikke besvaret denne søndag, men står hen i det uvisse. Men svaret er jo nok at finde i påskens begivenheder. Hvorom alting er, så er det tilsyneladende sådan man opfører sig, som en del af denne flok. Man er til for hinanden, sådan som Gud er til for den anden. Det er reglerne for at være i flokken. Hvis du ikke går med på præmissen er du altså ikke en del af flokken. Ikke i nogen fordømmende tone, nærmere i en konstaterende kendsgerning. Når du kun er til for dig selv og dit eget, er du som daglejeren, der bare passer fårene for pengenes skyld og altså ikke en rigtig hyrde. Den hyrde, der ikke ejer fårene flygter, så snart situationen spidser til. Det gør Gud ikke.

Der er en spænding i det her med at være underlagt regler og kendsgerninger som anstrenger det moderne menneskes syn på sig selv. Det syn ser man meget tydeligt i Christian Hjortkjærs bog »Utilstrækkelig - Hvorfor den nye moral gør de unge psykisk syge«. Hans påstand er at vi er gået fra et samfund, som er styret af regler til et samfund styret af idealer. Der er et eksempel med en ung pige der har et spejl hængene og over spejlet står der: »Hvis bedre er muligt, er godt ikke godt nok.« Det er noget af en mundfuld at leve op til. Men evangeliet til i dag fortæller os det modsatte: Vi skal ikke selv være hyrder i vores eget liv. Vi skal ikke selv drive os til det optimale. Måske er det gode godt nok nogle gange. Evangeliet er at være elsket, som den, der ikke er god nok. Tillykke med det. Og glædelig søndag!

Med venlig hilsen

Sognepræst Benjamin Würtz Rasmussen

